

vi valgt at gennemføre. Vi har fået opbakning til det, og det betyder langt mere for mig end de mennesker, der måtte samle sig, også hernede i eftermiddag.

Til hr. Carsten Hansen: Jeg vil slutte af med at sige, at det er sådan, at vi gennemfører en lang række forbedringer. Vi gennemfører valgfrihed, vi gennemfører højere kvalitet, men vi gennemfører også et skattestop, som gør, at borgere og virksomheder skal betale mindre i skat, og vi gennemfører en konkurrenceevnepakke, som sikrer, at danske arbejdspladser kan blive ved med at være danske, fordi vore virksomheder får en bedre konkurrenceevne.

Det ligger alt sammen i finanslovsforslaget, og det er glædeligt, for dermed er vi med til at sikre danske arbejdspladser, danske virksomheder og danske lønmodtagere, samtidig med at vi lader tingene gå hånd i hånd. Vi sikrer en højere kvalitet i vore serviceydelser, bedre velfærd og større valgfrihed. Det er det gode ved denne finanslov, og derfor stemmer jeg ja med glæde.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pia Gjellerup som ordfører.

Pia Gjellerup (S):

Efter Venstres jubelgris er det så min tur.

Jeg kan forstå på Venstre, at der er ikke noget, der kan slå skår i glæden. Den bliver større, hvis man fortryder det onde, man ville gøre, og jeg skal såmænd bare notere, at det er stort set ligegyldigt, hvad Venstre finder på, så vil Venstre være glade for det. Men sådan forholder det sig naturligvis ikke med os andre. Vi vil se noget mere på, hvordan tingene ser ud, se på virkningerne og se på perspektivet.

Jeg vil begynde med den lidt mere principielle del, for detaljerne har vi under finanslovsdiskussionerne, der jo har været mange af efterhånden, haft lejlighed til at få vendt nogle gange.

Når man har et demokrati, former man sine meninger, lytter til andre og diskuterer med andre. Jeg er blevet spurgt – og det har næsten været en kritik af Socialdemokratiet – hvorfor vi ikke ændrede vores holdninger og meninger efter at have været igennem et folketingsvalg, som vi tabte.

Kl. 11.30

Nej, når man har diskuteret med andre, har sagt, hvad man står for, og man ikke har fået bragt tvivl i forhold til grundholdningerne og i forhold til de afgørende prioriteringer, ja, så synes jeg faktisk, at det afgørende er at stå ved sine

holdninger – også når man er i en anden position end før et valg.

Vi samarbejdede før valget med andre, og vi samarbejder efter valget med andre. Det blev hverken før valget eller efter valget ret meget med Venstre og De Konservative, fordi de ikke ønskede det. De ønsker det sådan set stadig ikke ud over på områder, hvor det er helt utvivlsomt, at man ikke kan krybe uden om, at der er aftaler.

Vi vil fortsat, som det gælder i et demokrati, kæmpe for hvert et lillebitte skridt. Vi vil selvfølgelig også kæmpe for de store. Men vi vil gerne gå med i enhver aftale, som bringer os et lille, om det så også bare skulle være et lillebitte, skridt i retning af, hvad vi mener.

Vi må også konstatere – sådan er demokratier jo også – at man kan få konkrete sejre og man kan få kontante nederlag. Det sidste var jo noget af det, vi oplevede en hel del gange i går med en række ændringsforslagsafstemninger efter den meget, meget lange debat om ændringsforslagene. Der var ikke meget af det, vi stod for af forslag til ændringer af en perspektivløs finanslov til en perspektivrig og fremtidsrettet finanslov, der fandt nåde for det fast sammementrede Venstre-, De Konservative- og Dansk Folkeparti-flertal.

Nogle af de skillelinjer, som viste sig i ændringsforslagsbehandlingen, som har vist sig i debatterne her, og som også viser sig i en række af de forslag, vi behandler i Folketinget i øvrigt, var, at vi i Socialdemokratiet har mening om et samfund byggende på anerkendelse af fællesskabet, af fundamentet, hvorfra den enkelte udfolder sig og sine talenter. Vi hylder ikke begrebet, som er så kendt: den stærkes ret. Vi er i Socialdemokratiet sat i verden for at udbygge den svages ret.

Vi havde lejlighed til under Venstres ordførertale og i debatten derefter at få forsøgt afæsket hr. Kristian Jensen – det var Kristeligt Folkepartis ordfører, hr. Ole M. Nielsen, der forsøgte at spørge til det – om dette påståede opgør med det, man i Venstre kalder systemerne, og som jo er det fællesskab, der er opbygget, ikke netop er et opgør med dem, der værner den svages ret til også at få en plads, i stedet for at det alene er kræfterne, styrken, økonomien, grådigheden og magten, der kommer til at bestemme. Så bliver det nemlig det, som Venstre hylder, det, som De Konservative hylder, det, som Dansk Folkeparti hylder: Det bliver den stærke, der får ret. Så kan det være, der er lidt tilovers, og det kan så blive